

Code-R het antwoord op ons drukke leven op 'social media'!

We zijn zo druk op de vele 'social media', die ons hele leven beheersen!. Met onze mobieltje een foto maken en de bijna verplichting voelen die te delen op Facebook of ander vriendenforum. En anderen blijven ook niet achter en hupsakee ... van culinaire hogstandjes uit dekeuken tot gezellig uitje of het wijzen op goede doelen of leuke kledingzaken, alles is te vinden op de digitale snelweg.

En dan is daar **Code-R**. Een code die er toe doet!. Kijken naar jezelf, zoeken naar de essentie van het leven. Ken jezelf, je geschiedenis, je zijn op deze aardbol.

Mijn vader zat bij de Koninklijke Marine van Nederland vanaf eind jaren '40 van de vorige eeuw in Nederlandsch-Indie. Anderen zaten bij het Koninklijk Nederlandsch Indisch Leger in dienst. Na de onafhankelijkheid van Indonesie werden zowel soldaten van de KM als het KNIL overgebracht naar Nederland. Voordat de schepen de Nederlandse havens inliepen, werden de KNIL militairen ontslagen. De zgn Marine Molukkers bleven in dienst bij de Marine, kregen hun loon, terwijl de KNIL militairen, tegen hun wil ontslagen, het moesten doen met wat zakgeld. Ambonnezen, later Molukkers genoemd, bleven langer in Nederland dan de bedoeling was. De politieke en sociale wereld om hen heen veranderde. Op de een of andere manier moesten ook wij ons plekje in Nederland vinden.

25 april blijft een belangrijke dag, herdenken en vieren van de Republiek der Zuid-Molukken. Zelf ging ik ook met mijn gezin naar 4 mei op de Dam in de jaren '70. Als ik dat vertelde in een molukse omgeving, vond men dat raar. "Dat is toch voor Nederlanders!", maar daar ben ik het niet mee eens. Onze vaders en ooms waren in dienst van het Nederlandse leger, dan mag ik er toch van uitgaan, dat ook zij worden herdacht. Zo ook de herdenking bij het Indisch monument op 15 augustus in Den Haag. "Dat is voor Indischen!". Mijn schoonvader vroeg mij beginjaren '80 mee te gaan naar de herdenking in Den Haag, hij was uitgenodigd als een van de weinige overlevenden van het schip de Junyo Maru, dat in 1944 werd getorpedeerd door een engelse onderzeeër in indische wateren. Die aandacht deed hem goed, dus ons ook. Ontkennen wij de geschiedenis van onze vaders in het leger, dan nemen wij hun bestaansrecht af.

Twee minuten stilte op deze bijzondere dagen, gun jezelf de rust om te zoeken naar de stilte. Te herinneren hoe anderen voor jouw vrijheid hebben gevochten. Te gedenken dat anderen onrecht bestreden in hun streven naar gelijkheid en te leven in vrijheid. We hoeven niets te zeggen, we hoeven er alleen te zijn. En als je er niet kunt zijn, neem dan twee minuten stilte in acht, waar je ook bent.

Dat er steeds meer Molukkers deze Code-R voor zichzelf vorm geven en present zullen zijn op deze dagen.

Ellen Hitipeuw-Palyama,

Augustus 2013